

ЛІТЕРАТУРА

1. Зеленіна О. «Харків лідирує за кількістю іноземних студентів» <http://timeua.info/post/kharkov/har-kov-lidiruet-po-kolichestvu-inostrannyh-studentov-04560.html>
2. Пирлік Г. «Іноземна недобір»
3. Головне управління статистики у Харківській області <http://kh.ukrstat.gov.ua/index.php/stat-informatsiya>
4. Витрати включають плату за навчання студентів на 2016/2017 навчального року в університетах Харкова. <http://ingek.com/obuchenie-v-ukraine/raskhody-na-obuchenie>
5. Бараночников Ст. А. Соціологічні підходи до вивчення соціального самопочуття населення і соціальної напруженості // Актуальні питання суспільних наук: соціологія, політологія, філософія, історія: зб. ст. за матер. IV міжнар. навч.-практ. конф. – Новосибірськ: СибАК, 2011.

ОСОБЛИВОСТІ ВПРОВАДЖЕННЯ ІННОВАЦІЙНИХ ПЕДАГОГІЧНИХ ТЕХНОЛОГІЙ У ВИЩІЙ ОСВІТІ

Савицька Лариса Володимирівна

кандидат філологічних наук, доцент

ХНЕУ ім. С. Кузнеця

larisa-savickaya@hotmail.com

У сучасному вимогливому та швидкозмінному соціально-економічному середовищі рівень вищої освіти значною мірою залежить від результативності запровадження інноваційних технологій навчання, що ґрунтуються на нових методологічних засадах, сучасних дидактичних принципах та психолого-педагогічних теоріях.

Головною метою державної інноваційної політики є створення соціально економічних, організаційних і правових умов для ефективного відтворення, розвитку й використання науково-технічного потенціалу країни, забезпечення впровадження сучасних екологічно чистих, безпечних, енерго- та ресурсозберігаючих технологій, виробництва та реалізації нових видів конкурентоздатної продукції.

Сучасна освіта, під впливом науково-технічного прогресу та інформаційного буму, вже досить таки тривалий час перебувають у стані неперервного організаційного реформування та переосмислення усталених психолого-педагогічних цінностей.

Перш ніж розглянути сутнісні ознаки інноваційних педагогічних технологій, уточнимо ключові поняття «інновація» та «педагогічна технологія». Слово інновація має латинське походження і в перекладі означає оновлення, зміну, введення нового. У педагогічній інтерпретації інновація означає нововведення, що поліпшує хід і результати навчально-виховного процесу. Педагогічна технологія – це строго обґрунтована система педагогічних засобів, форм і методів їх етапність, націленість на вирішення конкретних навчально-виховних завдань [1].

Дослідники проблем педагогічної інновації (О. Арламов, М. Бургін, В. Журавльов, В. Загвязинський, Н. Юсуфбекова, А. Ніколс та ін.) намагаються співвіднести поняття нового у педагогіці з такими характеристиками, як корисне, прогресивне, позитивне, сучасне, передове.

Всі автори сходяться в одному: оволодіння новими технологіями навчання й виховання вимагає внутрішньої готовності викладача до серйозної діяльності щодо перетворювання, насамперед, самого себе.

До основних понять інноваційних технологій відносять: нестандартні заняття, індивідуальну роботу, контроль і оцінку навчальних досягнень студентів (через контрольні роботи, тести, завдання, робочі зошити і т. ін.), групове і додаткове навчання, факультативи за вибором студентів, проблемне і модульне навчання, економізація і екологізація освіти, науковий експеримент при вивченні нового матеріалу, застосування досягнень техніки (освітні Інтернет платформи, мультимедійні технології тощо), нові підходи до формування навчальних планів.

До навчальних інноваційних технологій прийнято відносити таку сукупність операційних дій педагога з учнем, в результаті якої суттєво покращується ставлення учнів до навчального процесу. Серед них значне місце посідають такі технології: особистісно-орієнтовані, інтеграційні, колективної дії, інформаційні, дистанційні, розвивальні, модульно-розвивальні тощо.

Відомі на даний час і такі, що найбільш часто використовуються на практиці, педагогічні технології можна класифікувати наступним чином: структурно-логічні технології, інтеграційні технології, ігрові технології, тренінгові технології, інформаційно-комп'ютерні технології, діалогові технології. Особливість сучасної освіти полягає в тому, що на практиці різні технології можуть активно і дуже результативно поєднуватися.

Формування конкурентоспроможного фахівця в процесі професійної підготовки відбувається на основі концептуальних положень неперервної багаторівневої освіти, що визначають мету, рушійні сили і принципи життєдіяльності навчального закладу в системі ринкових відносин.

Головне завдання вищої освіти – якісна підготовка висококласного фахівця в відповідності до інноваційних технологій в наступній діяльності. Для вирішення цього завдання галузь вищої освіти потребує якнайшвидшого впровадження нових технологій та покращення матеріально-технічної бази.

Ринок праці визначає потребу у кваліфікованих фахівцях з високим рівнем компетенції. Відповідно до цього необхідно удосконалювати і формувати новий зміст освіти, фактично, визначати алгоритм інноваційного стилю своєї діяльності.

ЛІТЕРАТУРА

1. Даниленко Л. І. Теорія і практика інноваційної діяльності в загальній середній школі // Управління освітою. 2001. - № 3. – С. 18-24.
2. Химинець В.В. Інноваційна освітня діяльність / В. В. Химинець. – Ужгород : Інформаційно-видавничий центр ЗІППО, 2007. – 364 с.